

delses prioritering, vil dog oftest kun være anvendelig som kreditbasis, såfremt den som foreslået får prioritet forud for anden pantegæld i ejendommen.

Angående forholdet til ejeren bemærkes i denne forbindelse, at der ikke pådrages ham nogen personlig hæftelse for det af brugeren optagne lån, herunder for rente- og afdragsydelse, som alene udredes af brugeren, at kun den brugeren overladte ejendom, som forbedringen kommer til gode, hæfter som pant for lånet, at lånet optages til forbedringer, for hvilke brugeren har godtgørelseskrav i henhold til § 3, samt at pantebrevets pålydende under hensyn til de i bestemmelsen fastsatte begrænsninger i almindelighed vil ligge inden for rammerne af godtgørelseskravet, således at der ikke sker nogen forrykkelse af ejerens økonomiske interesse i ejendommen, men alene en sikring af et i forvejen til ejendommen knyttet økonomisk tilsvær. Iøvrigt må det under hensyn til den i paragraffens stk. 4 udtalte hovedregel forventes, at ny- eller ombygninger, hvortil lånet optages, oftest på forhånd vil være tiltrådt af ejeren.

Om forholdet til ældre panthavere i ejendommen bemærkes, at disse ved at blive rykket tilbage for det til bygnings- eller grundforbedringen optagne lån, dog ikke for et større beløb end det, hvormed foranstaltningen forøger ejendommens værdi, i det væsentlige bliver stillet på samme måde som panthavere i ejendomme, hvori der optages lån til grundforbedring eller opførelse af ajlebeholdere, møddingssteder og ensilagebeholdere i henhold til lov nr. 240 af 25. april 1949 eller lov nr. 101 af 10. marts 1950.

De heromhandlede ejendomme må bl. a. på grund af rådighedsindskrænkningerne ifølge den hidtil gældende lovgivning om brug af huse på landet antages i sig selv at have frembudt en ret begrænset kreditbasis, for så vidt angår lån i sekundære prioriteter, og de er da også i vidt omfang prioriteret under eet med ejerens øvrige ejendomme. De i lovforslaget indeholdte skærper af rådighedsbegrænsningerne i forbindelse med bestemmelserne i § 8 kan forventes yderligere at begrænse disse ejendommers egnethed som selvstændig kreditbasis mod pant i sekundære prioriteter, og såfremt de ældre panthavere fra tiden før lovens gennemførelse ikke tillige har pantsikring i anden ejendom eller iøvrigt anden rimelig sikkerhed, bør husmandsbrugskommissionen og ankenævnet ved afgørelsen af spørgsmålet om pantsikring af et af brugeren optaget lån i en sådan ejendom tage

i betragtning, om indrømmelsen af fortrinsret for dette pant afgørende vil forrykke sikkerheden for de bagest prioriterede ældre panthavere, og om den fornødne pantsikkerhed for det af brugeren optagne lån kan opnås uden, at de ældre prioriteter rykkes tilbage.

Til § 4.

Paragraffens bestemmelser om vurderings- og omvurderingsforretninger svarer i det væsentlige til reglerne om syns- og oversynsforretninger i §§ 6, 10 og 14 i lovbeholdtjørelsen af 1950, jfr. §§ 4, 9 og 10 i forslaget af 1948.

Til §§ 5—7.

Disse paragraffer er i alt væsentligt overensstemmende med §§ 15—17 i forslaget af 1948. De i § 1 i lovbeholdtjørelsen af 1950 omhandlede 3 kommissioner vedrørende brug af huse på landet bortfalder ifølge lovforslaget, og de i dette omhandlede afgørelser henlægges i stedet til de i henhold til statshusmandsloven i de enkelte amtsråds kredse nedsatte husmandsbrugskommissioner, som hver består af en af landbrugsministeren udnævnt formand og 2 af amtsrådet udnævnte medlemmer, som er valgt (eller eventuelt indstillet) af henholdsvis de samvirkende landboforeninger og de samvirkende husmandsforeninger i landsdelen. Endvidere foreslås den i lovbeholdtjørelsens § 15, stk. 3, omhandlede appelinstant, den overordnede fæsteaflosningskommission, om hvis kompetenceområde der har hersket nogen uklarhed, afløst af et ankenævn, hvortil alle af husmandsbrugskommissionerne i henhold til loven truffne afgørelser kan indankes.

Det forudsættes, at såvel husmandsbrugskommissionernes som ankenævnets behandling af sagerne normalt skal være gratis for parterne, men da der kan forekomme tilfælde, hvor særlige omstændigheder ved en sag eller ved dens behandling for kommissionen eller ankenævnet gør det ønskeligt at pålægge en part at godtgøre statskassen og modparten de ved sagens behandling afholdte omkostninger, er der i lovforslagets § 5, stk. 8, jfr. § 6, stk. 4, optaget hjemmel hertil.

Til § 8.

Den i § 4 i lovbeholdtjørelsen af 1950, jfr. § 14, stk. 2, i forslaget af 1948, omhandlede forkøbsret for brugeren er ikke optaget i lovforslaget, og ejeren kan derfor, når han ønsker ejendommen afhændet, frit sælge den